

τὸν ὄρασιον τοῦτον τύπον τῆς Παναγίας ἢ νὰ προὔπηρ-
ζεν ἐν Κρήτῃ ;

Εἶδομεν ἀνωτέρω ὅτι ἡ ἐν τῷ ναφ τῆς Ρώμης τοῦ
Ἁγίου Ἀλφόνσου Παναγία φέρει τὸ ἀρχικὸν ὄνομα ἢ
Κ α ρ δ ι ὠ τ ι σ σ α. Ἐν Ζακύνθῳ, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς
Φ α ν ε ρ ω μ ἔ ν η ς. ὑπάρχει εἰκὼν τῆς Παναγίας

ἔχουσα πέριξ τὴν εἰκόνισιν τῶν εἰκοσι τεσσάρων οἴ-
κων καὶ ἐν μέσῳ τὴν Θεοτόκον κρατοῦσαν τὸ βρέφος
εἰς τὰ δεξιὰ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ἢ Κ υ ρ ί α ἢ Κ α ρ-
δ ι ὠ τ ι σ σ α. Εἶνε δὲ ἔργον τοῦ ἀγιολογράφου Δημη-
τρίου Νομικοῦ καὶ φέρει τὸ ἔτος 1654.

ΣΠ. ΔΕ - ΒΙΑΖΗΣ

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΜΙΣΟΓΥΝΟΥ

Ὁ γνωστὸς Ἄγγλος μισογύνης συγγραφεὺς Βερνάρ-
δος Πhaw ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος νέαν σειρὰν ἀφορισμῶν.

« Ὁ προσορισμὸς, λέγει, τῆς συνήθους γυναικὸς εἶνε
ὁ γάμος, καὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ γυναικὸς καὶ ἀνδρὸς
πάντοτε αἱ αὐταὶ ἐκείνη ἀποφασίζει καὶ ἀγορεύει αὐτὸς
κρίνεται καὶ ἀγοράζεται.

— Ὅταν ἡ γυνὴ βλέπῃ τοὺς σκοπούς τῆς ματαιομύ-
νων, τότε γίνεται ἐξάλλος ὡς ἡ Ὀφηλία ἢ αὐτοκτονεῖ.

— Ἡ αὐτοθυσία τῆς γυναικὸς δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο
παρὰ ἀνδρική ἀδυναμία.

— Ὁ ἄνδρας, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ εἶνε καθ' ὅλην του
τὴν ζωὴν εὐτυχὴς μαζὴ μὲ μίαν ὥρασαν γυναῖκα, μοιάζει
πολὺ τὸν ἀξιοῦντα ν' ἀπολάβῃ τὴν γεῦσιν τοῦ κρασιοῦ,
ἐνφ' ἔχει διαρκῶς γεμᾶτο μὲ κρασί τὸ στόμα του.

— Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ πνεύματος καὶ ἡ μόρφωσις τοῦ
χαρμηλοῦ μᾶς νέας ἐγκτεται συνήθως εἰς τὸ νὰ κα-
θίσταται αὐτὴ ἰκανὴ νὰ κοῦπῃ τὰ ψεῦδη ποῦ λέγει.
Εἶνε δὲ χρησιμοτάτη ἡ μόρφωσις αὐτῆ, διότι αἱ γυναῖ-
κες διέσχονται τὸ ἥμισυ τοῦ βίου των λέγονται μικρὰ,
κάποτε δὲ καὶ μεγάλα ψεῖδη.

— Ὅλος ὁ κόσμος εἶνε γεμᾶτος ἀπὸ θηλείας καὶ πα-
γίδες, τὰς ὁποίας στήρουν αἱ γυναῖκες διὰ νὰ πιάνουν
τοὺς ἄνδρας ».

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΟΙ

Εὐτυχία καὶ ὠραιότης εἶνε παρακαμψία.

*

Ἡ μοῦρα εἶνε ἡ ἄμεσος συνέπεια τῆς εὐτυχίας καὶ
ὠραιότητος.

*

Πλοῦτος καὶ τέχνη εἶνε ψευδεῖς συνταγαὶ πρὸς παρα-
γωγὴν εὐτυχίας καὶ ὠραιότητος.

*

Ἡ τυραννία, ἡ ὁποία σοῦ ἀπαγορεύει ν' ἀνοίγῃς τὸν
δρόμον σου μὲ σκαπάνην εἶνε χειρότερα ἀπὸ ἐκείνην, ἡ
ὁποία σὲ ὑποχρεώνει νὰ περάσῃς αὐτὸν τὸν δρόμον
ὑπὸ ζυγόν.

*

Εἰς ἓνα ἀσχημον καὶ ἀθλιον δρόμον καὶ ὁ πλουσιότε-
ρος ἀνθρώπος δὲν μπορεῖ νὰ εἶρη παρὰ ἀθλιότητα καὶ
ἀσχημίαν.

*

Τὰ πλάσματα ποῦ ὠνομάζαμεν ζῶα ἰκανοποιήθησαν
ἀπ' ὅτου ὁ Λάβριν μᾶς τὰ ὑπέδειξεν ὡς προγόνους μας.

*

Οἱ ἐξυπηρετοῦντες τὴν πτωχείαν καὶ τὴν ἀσθένειαν
εἶνε οἱ χειρότεροι τῶν ἐγκληματιῶν.

*

Ὁ δίδων χαρῆμα ποῦ δὲν ἐπέδωκεν ὁ ἴδιος κάμνει τὸν
μεγαλόδωρον μὲ τὴν ἐργασίαν ἄλλων.

*

Καθένα, ποῦ θέλει ἀληθινὰ τὸ καλὸν αἰσθάνεται
ἀηδῖαν ἀπὸ τοὺς ἐλεήμονας καὶ τοὺς ἐπαίτας.

Βερνάρδος Σόου

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ὁ μικρὸς Νίκος κάνει λάθος εἰς τὴν ἀοιδίμωσιν. Ὁ
διδάσκαλος διὰ νὰ τὸν φοβίσῃ τοῦ λέει :

— Ἄν ξανακάμῃς τὸ ἴδιο, τότε θὰ τὸ γράρω τοῦ
πατέρας σου;

— Ὁ πατέρας μου μὲ ἔμαθε ἀοιδίμωσιν.

— Καὶ τί εἶνε ὁ πατέρας σου ;

— Ὑπερέτης ξενοδοχείου.

*

Ποιητὴς τῆς σήμερον (διαβάζων τὰς ἐφημερίδας τὴν
ἐπαύριον παραστάσεως ἔργου του.) Ὁλη ἡ κριτικὴ
ὁμοφωνεῖ, ὅτι παρόμοια γουρουνία δὲν παρουσιάσθη
ποτέ στὴν σκηνή. Λαμπρά, τὸ μέλλον μου ἐξησφαλίσθη.

*

Ἐκείνη. — Πῶς οὖς φαίνεται σήμερα ἡ ὑνίφωνος ;

Ἐκεῖνος. — Τὴν εὐροῖκα θελκτικὴν ὡς ἄγγελον !

Ἐκείνη (ζηλοτυποῦσα). — Μὰ δὲν εἶδατε πῶς εἶνε
ὅλη χρῶμα ;

Ἐκεῖνος. — Ἀλλὰ εἶδατε ποτε ἄγγελους ποῦ νὰ μὴν
εἶνε ζωγραφισμένοι ;

*

Ὁ νεοσύλλεκτος εἰς τὰ χωράφια μαζὶ μὲ τὴν ἐκλε-
κτὴν του.

Ὁ νεοσύλλεκτος (ὅλος γλύκα). — Καὶ πῶς τὴν λένε
λοιπὸν τὴν δεσποινίδα μου ;

Ἐκείνη (δειλὴ). — Μαγαρίτα.

Ὁ νεοσύλλεκτος. — Καὶ τί ἐπιθυμία ἔχω νὰ τὴν ξε-
φυλλίσω.

*

Ἡ κυρία πρὸς τὴν μαγειρίτσαν. — Λοιπὸν ὁ ὑπα-
ξιωματικὸς ἦταν ἀδερφός σου... Καὶ ποῦ τὸν ἐνώρισε;

*

Οἱ δύο καλλιτέχναι ἐκαυχιοιολογοῦσαν περὶ τῶν τα-
λέτων των.

— Ἔρεῖς, εἶπεν ὁ ἓνας, μὰ ἡμέρα ἐξωγράφου εἰς
τὸ πεζοδρόμιον ἓνα σελλήγι κ' ἓνας ἐπαίτης ἔσπασε σχε-
δὸν τὰ δάχτυλά του προσπαθῶντας νὰ τὸ πάρῃ.

— Αὐτό, εἶπεν ὁ ἄλλος, δὲν εἶνε τίποτε μπροστὰ σ'
ὅ,τι ἔκαμα ἐγὼ μὲ φροιά. Ἐξωγράφισα σ' ἓνα λιθάρι
ἓνα μπῶντι ἀρτιοῦ τόσο φρικτὸ, ὥστε ἓνας πειρασμένος
σκύλλος ἔφαγε τὸ μισὸ λιθάρι ἔως ὅτου νὰ παρατηρήσῃ
τὴν ἀπάτην του.

*

Ζωγράφος. — Ὅχι, ποτέ μου δὲν θὰ πατιρευθῶ.
Πατιρευθῆμα τὴν τέχνην.

Κυρία. — Γι' αὐτὸ τὴν κακομεταχειρίζεσθε τόσον ὑ-
σχημα.